Omma tootust, et ta keik head, mis inn[illegible] teeb, tassumatta ei jätta; sest Abjatar peäsis surma eest ärra, et ta truiste Taweti pole olli hoidnud. Agga Jummala åhwerdamisse sanna sai ka töeks, mis ta Silus olli räkinud kohtomoistia Eli sugau pärrast, et ta sedda altari jurest ja preestri ammetist piddi ärrasaatma.

Kui nüüd se jut sest, mis Adonia ja Abjatarile sündind, Joabi ette tulli; siis tunnistas temma sündi ta wasto, et ta meel ehk kui mitte Absalomi, siski Adonia peäle olli käinud. Sepärrast hakkas ta kartma ja pöggenes Jehowa telgi jure ja hakkas altari sarwedest kinni, et ta sedda wisi andeks andmist piddi sama. Agga otse sesemma läbbi moistis ta issiennast surma ja hukkatusse, ülisseks. Sepärrast kui kunninga Salomonile teäda anti, et Joab Jehowa telgi jure olli pöggenend ja altari jures piddi ollema, siis ei arwand ta mitte ennam tarwis ollewad, temma sü järrele kohto läbbi kulata, waid läkkitas Jojada poia Penaja kohhe temma peäle ja käskis tedda surmada. Penaja kartis, et ta innimesse werre läbbi Jehowa telgi piddi ärrahäwwitama, sepärrast ütles ta Joabi wasto: kunningas kässib, et sa siit walja tulled. Agga Joab lotis se pühha paika läbbi surma eest hoitud sawad, ja wastas: Ei ma tulle paigast, sest sei tahhan ma ärra surra, kui tapmisse käsk so kä on. Penaja läks kunninga jure taggasi ja kulutas temmale keik; mis Joab olli räkinud ja wastanud. Kunningas arwas omma suurt tarkust möda ärra, et Jehowa telk öigusse tö läbbi ei woi teotud sada, sest et selle sees middagi teggema, on ni palio, kui